

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 463/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Miloslavom Krausom LL.M., Advokátska kancelária KRAUS & PARTNERS, s. r. o., Jasovská 23, P.O.BOX 64, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júna 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2010.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v právnom postavení poškodeného v trestnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 1 T 78/2010 sa na ústavnom súde

domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy v dôsledku neefektívnej činnosti okresného súdu v označenom trestnom konaní.

Sťažovateľ v podanej sťažnosti v kontexte podrobne uvedených skutkových okolností prípadu uvádza, že 5. mája 2009 „... bola podaná obžaloba na Okresný súd Bratislava V... po troch rokoch od spáchania skutku, ktorým bol sťažovateľ poškodený, a to dňa 20. 10. 2006.

Okresná prokuratúra Bratislava V podala listom č. 1 Pv 807/06 zo dňa 15. 5. 2009 sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1 T 74/2009 zo dňa 6. 5. 2009, ktorým postúpil vec Okresnému súdu Bratislava I, ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 44 To 79/2009 zo dňa 18. 8. 2009 sťažnosť okresného prokurátora zamietol.

Šetrením v predmetnej právnej veci zistil, že vec napadla na Okresný súd Bratislava V dňom 5. 5. 2009 a bola jej pridelená sp. zn. 1 T 74/2009. Uznesením zo dňa 6. 5. 2009 č. k. 1 T 74/2009-611 bola z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti vec postúpená Okresnému súdu Bratislava I. Od 14. 7. 2009 sa spisový materiál nachádzal na Krajskom súde v Bratislave, z dôvodu rozhodovania o sťažnosti podanej okresným prokurátorom a dňa 14. 9. 2009 ho Okresný súd Bratislava V v zmysle právoplatného uznesenia zaslal Okresnému súdu Bratislava I, kde mu bola pridelená sp. zn. 4 T 118/2009. Uznesením zo dňa 12. 11. 2009 č. k. 4 T 118/2009-641 Okresný súd Bratislava I neuznal svoju príslušnosť a vec bola dňa 9. 12. 2009 doručená na rozhodnutie Krajskému súdu Bratislava, kde jej bola pridelená sp. zn. 2 Nto 7/2009. Uznesením zo dňa 5. 1. 2010 č. k. 2 Nto 7/2009-648 Krajský súd v Bratislave rozhodol, že príslušným na konanie vo veci je Okresný súd Bratislava V, ktorému bola vec opäťovne pridelená pod sp. zn. 1 T 13/10. Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13. 9. 2010 č. k. 1 T 13/2010-686 bola vec postúpená Okresnému súdu Bratislava I, nakoľko skutok bol právne kvalifikovaný ako pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Tr. zák. Spisový materiál bol doručený Okresnému súdu Bratislava I dňom 14. 10. 2010 a veci bola pridelená sp. zn. 1 T 78/2010. Uznesením zo dňa 11. 1. 2011 č. k. 1 T 78/2010-705 vyslovil Okresný súd Bratislava I svoju

nepríslušnosť a vec opätovne postúpil Okresnému súdu Bratislava V, ktorému bola doručená dňa 16. 3. 2011 s pridelením sp. zn. 4 T 40/2011. Dňa 21. 3. 2011 Okresný súd Bratislava V vrátil vec Okresnému súdu Bratislava I ako predčasne predloženú. Okresný súd Bratislava I následne dňa 15. 4. 2011 zaslal spis Krajskému súdu v Bratislave, kde napadla pod sp. zn. 4 Nto 4/2011 dňa 18. 4. 2011. Krajský súd v Bratislave dňa 19. 4. 2011 vrátil spis Okresnému súdu Bratislava I z dôvodu, že bol predložený v rozpore so spravovacím poriadkom bez predkladacej správy. Spisový materiál bol opätovne predložený Krajskému súdu v Bratislave dňa 8. 8. 2011 na rozhodnutie o príslušnosti a vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 Nto 9/11. Dňa 8. 9. 2011 Krajský súd Bratislava vrátil spis Okresnému súdu Bratislava I ako predčasne predložený, nakoľko došlo k nezrovnalosti pri uvádzaní spisových značiek.“.

3. Ako ďalej sťažovateľ s poukazom na prieťahy v konaní a jeho právnu neistotu konštatuje, „... dňa 15. 6. 2012 sťažovateľ požiadal o preskúmanie postupov súdov Ministerstvo spravodlivosti SR, pretože sa vo veci stále nekoná a sťažnosť bola vyhodnotená Krajským súdom v Bratislave, kam bola MS SR postúpená, ako nedôvodná. Ale vo veci sa stále nekoná.

Na podanie sťažovateľa zo dňa 21. 2. 2012 Krajskému súdu v Bratislave dostal listom Spr. 2016/2012 odpoveď, ktorá ale vôbec relevantne nerieši postup súdu, len opisuje stav.

Vo veci sa stále nezačalo súdmi relevantne konať.

Sťažnosť na prieťahy zo dňa 20. 1. 2011 Krajskému súdu v Bratislave bola postúpená listom Spr. 2016/2012 zo dňa 30. 1. 2012 Okresnému súdu Bratislava V. Ten listom Spr. 2006/12 zo dňa 9. 2. 2012 konštatuje, že nedošlo k prieťahom v konaní. Ale vo veci sa nekoná.

Opakovaná sťažnosť na prieťahy zo dňa 21. 2. 2011 adresovaná Krajskému súdu v Bratislave nebola opätovne vyriešená v prospech sťažovateľa.

Postup Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave, resp. ich nečinnosť, signalizuje sťažovateľ Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 26. 11. 2011 bez výsledku.

List sťažovateľa prezidentovi SR zo dňa 15. 6. 2012 bol z dôvodu nekompetencie postúpený listom č. s. 2292-2012-BA Kancelárii verejného ochrancu práv dňa 24. 7. 2012, ktorá následne požiadala o doplnenie, ktoré sťažovateľ odoslal dňa 10. 10. 2012 Kancelárii verejného ochrancu práv. Relevantný výsledok z uvedeného konania na predmetnú trestnú vec podľa vyjadrenia sťažovateľa nie je.

Na ďalšie prietahy v konaní Okresnému súdu Bratislava I po vyhlásení prvostupňového rozsudku bolo Okresným súdom Bratislava I konštatované, že sú nedôvodné, pretože súdny spis je zapožičaný na disciplinárne konanie voči zákonnému sudcovi a preto po odvolaní nemohol byť postúpený odvolaciemu súdu, doba cca jeden rok.“.

4. Sťažovateľ sa na základe ním tvrdených skutočností a namietanej nečinnosti okresného súdu domnieva, že neukončením trestného konania po dobu deväť rokov, pri ktorom bol poškodený páchatelom, si vyžaduje vyšší stupeň ochrany ako len deklarovanie porušenia ústavného práva sťažovateľa, a preto žiada finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur.

5. V nadväznosti na uvedené preto sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] upravené v čl. 48 ods. 2 a v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. značkou I T 78/2010 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 € (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia - nálezu na účet právneho zástupcu vedený v [REDAKOVANÉ]

4. *JUDr. Miloslavovi Krausovi, advokátovi sa priznávajú trovy konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 669,43 €, ktoré je súd povinný zaplatiť na účet advokáta vedený v [REDAKOVANÉ].*“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu

možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

10. Ústavný súd v úvode zdôrazňuje, že podstatou sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu výlučne len v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 1 T 78/2010, ktorým mali byť porušené základné práva sťažovateľa zaručené čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.A K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2010

11. Ústavný súd sa osobitne zamerlal na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „*vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prieťahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy*“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „*argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase*

podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 38/04, III. ÚS 199/02, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05).

12. Vychádzajúc z doterajšej stabilnej judikatúry ústavného súdu, je potrebné poukázať na to, že v prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými výraznými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05).

13. Podľa názoru ústavného súdu nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti považovať postup okresného súdu za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v konaní v zmysle citovaného článku ústavy.

14. Sťažovateľ v súvislosti s v čase podania ústavnej sťažnosti prebiehajúcim súdnym konaním podal listom z 28. apríla 2015, doručeným okresnému súdu 4. mája 2015, predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 1 T 78/2010.

V odpovedi na sťažnosť predseda okresného súdu listom sp. zn. 1 Spr. 2119/2015 z 18. mája 2015 okrem iného sťažovateľovi oznámil, že „... *okresný súd po vyhlásení a vypracovaní rozsudku v predmetnej veci tento doručoval a vyzval procesné strany na odôvodnenie podaného odvolania, aby bolo možné predložiť spis odvolaciemu súdu.*

Predmetný spis nebol predložený Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu absencie odôvodnenia odvolania zo strany obvineného.

V súčasnej dobe je spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1 T 78/2010 zapožičaný k disciplinárnemu konaniu proti zákonnému sudcovi [REDAKOVANÉ]. Disciplinárny senát by mal uvedenú vec prejednať v priebehu mesiaca jún 2015.

Podľa informácie príslušnej spisovej kancelárie bolo odôvodnenie odvolania obvineného už zabezpečené a spis môže byť predložený Krajskému súdu v Bratislave ihneď po jeho vrátení.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného pokladám vašu sťažnosť za nedôvodnú.“.

15. S ohľadom na uvedené ústavný súd poznamenáva, že v zmysle ustanovenia § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sa sťažnosť podáva orgánu príslušnému na jeho vybavenie, t. j. v tomto konkrétnom prípade predsedovi okresného súdu.

Sťažnosť sťažovateľa z 28. apríla 2015 na prieťahy v konaní okresného súdu vedeného pod sp. zn. 1 T 78/2010 (bod 14) bola teda podaná v súlade s toho času platnou a účinnou právnou úpravou.

Ostatné podania sťažovateľa na prieťahy v súdnych konaniach, na ktoré sťažovateľ poukazuje v podanej ústavnej sťažnosti (bod 3), ústavný súd v kontexte ústavnou sťažnosťou napadnutého súdneho konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 1 T 78/2010 nehodnotil z nasledujúcich dôvodov:

1. Sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 1 T 78/2010 a Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 1 T 13/2010 z 20. januára 2011 [adresovaná predsedovi Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“)] bola listom sp. zn. Spr. 2016/2012 z 31. januára 2012 predsedom krajského súdu postúpená na vybavenie Okresnému súdu Bratislava V. Následne bolo listom sp. zn. Spr. 2006/12 z 9. februára 2012 sťažovateľovi zo strany predsedu Okresného súdu Bratislava V oznámené, že „... *trestná vec obvineného [REDAKOVANÉ] PhD. 1 T 13/2010 bola dňa 13. 09. 2010 postúpená Okresnému súdu Bratislava I, spis sa Okresnému súdu Bratislava V ku dňu 09. 02. 2012*

nevrátil, takže vo veci okresnému súdu Bratislava V nedošlo k Vami uvádzaným priedahom v konaní“.

2. Opakovaná sťažnosť na priedahy v súdnom konaní z 21. februára 2012 bola predsedovi krajského súdu opätovne doručená 23. februára 2012. Ten listom sp. zn. Spr 2016/2012 z 13. marca 2012 sťažovateľovi okrem iného oznámil, že „... vec sp. zn. 1 T 78/2010 opätovne napadla na tunajší súd dňom 19. 1. 2012 a bola jej pridelená sp. zn. 4 Nto 2/2012.

Dovoľujem si Vám oznámiť, že som vaše podanie zo dňa 21. 02. 2012 postúpil so zreteľom na jeho obsah, ako aj doterajší priebeh konania do príslušného súdneho spisu za účelom predísť prípadným priedahom v ďalšom konaní.“

3. Sťažovateľ následne listom z 15. júna 2012 požiadal ministra spravodlivosti Slovenskej republiky „... o preskúmanie postupov Okresného súdu Bratislava 5 a Krajského súdu Bratislava I“. [REDAKOVANÉ], vedúca oddelenia správy súdov, sekcie právnych služieb Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, listom č. 21976/2012-151 z 27. júna 2012 sťažovateľovi oznámila, že jeho sťažnosť na porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných priedahov v konaní krajského súdu sp. zn. 4 Nto 2/2012 „... bola z dôvodu príslušnosti s poukazom na ustanovenie § 63 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov postúpená predsedovi krajského súdu, ktorý Vás bude o spôsobe jeho vybavenia informovať“.

Následne predseda krajského súdu listom sp. zn. Spr. 2016/2012 z 25. júla 2012 sťažovateľovi oznámil, že jeho sťažnosť „... prešetril v intenciách citovaných zákonných ustanovení z hľadísk nevyhnutných pre jej náležité vybavenie a dospel som k záveru, že Vaša sťažnosť nie je dôvodná...

V spore o príslušnosť bolo tunajším rozhodnuté uznesením sp. zn. 4 Nto 2/2012 zo dňa 19. 04. 2012 a spisový materiál bol vrátený Okresnému súdu Bratislava I dňa 31. 05. 2012.“

4. Sťažovateľ rovnako listom z 15. júna 2012 požiadal i prezidenta Slovenskej republiky „... o preskúmanie postupov Okresného súdu Bratislava 5 a Krajského súdu Bratislava I“. [REDAKOVANÉ], vedúci oddelenia styku s verejnosťou, odbor komunikácie Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky, sťažovateľovi listom

č. 2292-2012-BA z 24. júla 2012 oznámil, že „... vzhľadom na to, že v oblasti súdnych procesov (najmä prietahov v súdnom konaní) má pomerne veľké právomoci Kancelária verejného ochrancu práv, listom zo dňa 24. 07. 2012 sme Vašu záležitosť postúpili práve tejto inštitúcii...“.

Listom č. 3083/2012/VOP z 10. septembra 2012 [REDAKOVANÉ], pracovníčka odboru ochrany základných práv a slobôd Kancelárie verejného ochrancu práv, následne sťažovateľa vyzvala na doplnenie sťažnosti na postup Okresného súdu Bratislava V a krajského súdu. Po doplnení podania zo strany sťažovateľa [REDAKOVANÉ] sťažovateľa priebežne informovala o postupe pri vybavovaní jeho podnetu postúpeného z Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky dňa 3. augusta 2012, ktorý sťažovateľ doplnil 11. októbra 2012 a 28. novembra 2012. Ako [REDAKOVANÉ] v liste adresovanom sťažovateľovi uviedla, „... podnetom sa domáhate ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré je podľa Vášho názoru porušované v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1 T 78/2010 (napriek tomu, že spis sa v minulosti často nachádzal na iných súdoch v dôsledku sporov o miestnu príslušnosť, sa aktuálne vedie na Okresnom súde Bratislava I a vo veci je vytýčené pojednávanie na deň 14. októbra 2013.

Preto Vás informujem, že verejná ochrankyňa práv požiadala JUDr. Martu Barkovú, podpredsedníčku Okresného súdu Bratislava I, o predloženie písomného stanoviska o stave a priebehu predmetného konania.

Po zistení a preskúmaní potrebných informácií a podkladov budete o výsledkoch vybavenia Vášho podnetu písomne upovedomený verejnou ochrankyňou práv.“.

5. Ostatnou sťažnosťou na prietahy v súdnom konaní z 3. júna 2015 adresovanou predsedovi krajského súdu sťažovateľ opakovane požiadal o odstránenie prietahov v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2010.

16. Podľa názoru ústavného súdu i napriek nie celkom optimálnemu vedeniu konania v posudzovanej veci treba zároveň uviesť, že zákonný sudca v rámci konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 1 T 78/2010 rozhodol rozsudkom 30. júna 2014.

Podľa zistení ústavného súdu predmetný súdny spis bol 19. septembra 2015 predložený krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní voči rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T 78/2010 z 30. júna 2014.

Okresný súd teda v danej etape konania už toho času nemôže ovplyvniť jeho priebeh a ani porušiť základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Vydaním rozhodnutia a následným predložením súdneho spisu na účely odvolacieho konania krajskému súdu vykonal okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2010 všetky relevantné úkony smerujúce k nastoleniu právnej istoty sťažovateľa a svoju úlohu v tomto smere splnil.

17. Na základe uvedeného a vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 1 T 78/2010 (t. j. 5 rokov – konanie sp. zn. 1 T 78/2010 bolo na okresnom súde vedené od 14. októbra 2010), ako i samotnú skutočnosť, že predmetný súdny spis sp. zn. 1 T 78/2010 sa v posudzovanom období (október 2010 až september 2015) často nachádzal na iných súdoch v dôsledku sporov o miestnu príslušnosť (bod 2), ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Doterajší priebeh konania pred označeným súdom bol – napriek možnosti efektívnejšieho a koncentrovanejšieho konania zo strany okresného súdu, najmä však v dôsledku „migrácie súdneho spisu“ z dôvodu prebiehajúceho sporu o miestnu príslušnosť - bez významnejších prieťahov, a preto nezakladá reálnu možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd sa rovnako nestotožnil s námietkou sťažovateľa týkajúcou sa nečinnosti okresného súdu a neukončením trestného konania po dobu deviatich rokov (bod 4), keďže predmetom prieskumu zo strany ústavného súdu bolo sťažovateľom namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy výlučne len konaním okresného súdu vedeným pod sp. zn. 1 T 78/2010, ktoré bolo na okresnom súde vedené až od 14. októbra 2010 po tom, čo Okresný súd Bratislava V uznesením č. k. 1 T 13/2010-686 z 13. septembra 2010 vec

postúpil Okresnému súdu Bratislava I z dôvodu, že prerokovaný skutok bol právne kvalifikovaný ako pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Trestného zákona.

18. Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh vyhodnotil, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 78/2010 nedošlo k takej intenzite zásahu do práva sťažovateľa, ktorá by zodpovedala ústavno-relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

19. S poukazom na svoju rozhodovaciu prax (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05) ústavný súd v kontexte už uvedeného v závere poznamenáva, že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prieťahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky, ktoré má podľa zákon o súdoch, alebo ak sa preukáže, že sťažovateľ túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Pozornosti ústavného súdu s ohľadom na uvedené neušlo, že sťažovateľ v súvislosti s napadnutým súdnym konaním vedeným v čase podania ústavnej sťažnosti na okresnom pod sp. zn. 1 T 78/2010 podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy, pričom vzhľadom na to, že od podania sťažnosti na prieťahy v súdnom konaní sp. zn. 1 T 78/2010 (sťažnosť na prieťahy bola predsedovi okresného súdu doručená 4. mája 2015) do podania ústavnej sťažnosti (16. júna 2015) uplynulo len niečo vyše mesiaca na zjednanie nápravy zo strany okresného súdu, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prieťahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny a účelový úkon, ktorému nemožno pripísať

účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na uskutočnenie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (podobne II. ÚS 376/06, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 390/06).

II.B K namietanému porušeniu čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2010

20. Sťažovateľ súčasne namietal aj porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 78/2010.

Pretože sťažovateľ namietajúci aj porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy toto porušenie oprel o dôvody v podstate identické s tými, ktoré uviedol v súvislosti s namietaným porušením čl. 48 ods. 2 ústavy (časť II.A odôvodnenia), bolo potrebné odmietnuť jeho sťažnosť aj v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

21. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015